

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้
เทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1*

ABILITY DEVELOPMENT OF READING COMPREHENSION WITH USING
KWL-PLUS LEARNING TECHNIQUE FOR PRATHOMSUKSA 6
STUDENTS IN PATTANI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE OFFICE
AREA 1

อภิญญา ทองสีสัน¹ และ นีรนาท จุลเนียม²

Apinya Thongsrisarn¹ and Niranart Junniem²

¹⁻²มหาวิทยาลัยปทุมธานี

¹⁻²Pathumthani University, Thailand

Corresponding Author's Email: apinyathongsrisarn@gmail.com

วันที่รับบทความ : 24 กรกฎาคม 2568; วันแก้ไขบทความ 30 สิงหาคม 2568; วันตอบรับบทความ : 31 สิงหาคม 2568

Received 24 July 2025; Revised 30 August 2025; Accepted 31 August 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

Citation:

* อภิญญา ทองสีสัน และ นีรนาท จุลเนียม. (2568). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1.

วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 3(4), 926-947.

Apinya Thongsrisarn and Niranart Junniem. (2025). Ability Development Of Reading Comprehension With Using Kwl-Plus Learning Technique For Prathomsuksa 6 Students In Pattani Primary Educational Service Office Area 1. Journal of Interdisciplinary Social Development, 3(4), 926-947.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ปัตตานี เขต 1 เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในตำบลบางเขา อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 จำนวน 67 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษา พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWL-Plus มีคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถ, ด้านการอ่านจับใจความ, การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus, นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

Abstract

The objectives of this study were to 1) compare pre and post achievement learning of reading comprehension of Prathomsuksa 6 students with KWL-Plus technique, and 2) study student's satisfaction of Prathomsuksa 6 students to learning management by KWL-Plus technique in Pattani Primary Educational Service Office Area 1. This study was an experimental. The population and sample group were 67 students of Prathomsuksa 6 students in Pattani Primary Educational Service Area 1. The instrument used in the study were 1) reading comprehension ability test, and 2) student's satisfaction questionnaire of learning management with KWL-Plus technique. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The study results revealed that 1) achievement learning of reading comprehension of Prathomsuksa 6 students with KWL-Plus technique, it found that posttest was higher than pretest with statistically significant level of .05, and 2) Prathomsuksa 6 students showed satisfaction on learning management with

KWL-Plus technique in Pattani Primary Educational Service Office Area 1 at a much level.

Keywords: Skill development, reading comprehension, KWL-Plus learning technique, Prathomsuksa 6 students, Pattani Primary Educational Service Area 1

บทนำ

ภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการสื่อสารของคนในชาติ เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคมไทยให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การพัฒนาความคิด การถ่ายทอดวัฒนธรรม ความเชื่อกติธรรม จากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องได้รับการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรม (แววมยุรา เหมือนนิล, 2552) การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ผู้เรียนใช้แสวงหาสรรพสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อความรู้ ความบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ผู้มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะการอ่าน มี ย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้อย่างดีด้วย

การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งถูกกำหนดอยู่ใน สาระที่ 2 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ตัวชี้วัดที่ ป.4/6 ป.5/5 และป.6/3 ให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ การอ่านจับใจความมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้และการอ่านทั่วไป เพราะถ้านักเรียนอ่านจับใจความได้ก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ทุกสาขาการเรียนรู้ จึงมีการกำหนดเนื้อหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมาอย่างต่อเนื่อง

จากผลการประเมินโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme For International Student Assessment หรือ PISA) ซึ่งข้อสอบ PISA จะประเมินการอ่านรู้เรื่อง (Reading Literacy) ผลการประเมินในภาพรวมทั้งประเทศปี 2558 พบว่า นักเรียนที่สามารถทำข้อสอบการอ่านได้ถูกมีสัดส่วนน้อยคือมีนักเรียนร้อยละ 43.5 ที่ตอบข้อสอบถูก ส่วนนักเรียนที่ตอบผิดมีสัดส่วนถึงร้อยละ 52.4 (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2558) นอกจากนี้ผลของการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 ในรายวิชาภาษาไทยระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยในด้านสาระการอ่านเฉลี่ยรวม 61.23 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง (สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน, 2561) รวมถึงจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่านักเรียนส่วนมากมีความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ไม่สามารถตอบคำถาม และจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ (สมาลี บุญชู, 2560; ภัทรนันท์ ศรีอินทร์, 2560; เมทินี ปุรงค์, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้นในบริบทของผู้ศึกษา คือนักเรียนส่วนมากมีความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับต่ำ เมื่อนักเรียนอ่านแล้วไม่เกิดกระบวนการคิดตามเนื้อเรื่อง ไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่าน จับใจความหรือสาระสำคัญของเรื่องไม่ได้ขาดความสนใจในการอ่าน ไม่ชอบอ่านข้อความที่ยาวหรือใช้คำศัพท์ที่ยากมาก และไม่สามารถตอบสนองต่อเรื่องที่อ่านโดยการเชื่อมโยงความรู้เข้ากับประสบการณ์ของตนเองได้

จากปัญหาและสาเหตุที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่ามีการวิจัยที่ส่งเสริมและพัฒนาด้านการอ่านจับใจความด้วยการนำกลวิธี เทคนิค และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้อย่างหลากหลาย และผลจากการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นพบว่า การที่ครูผู้สอนนำกลวิธี เทคนิค และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ มาใช้ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความได้ ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาค้นคว้าเทคนิคที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ให้มีทักษะการอ่านจับใจความ มีเทคนิคและวิธีสอนหลายวิธี เช่น การใช้แนวคิดหมวกหกใบ เทคนิค KWL และเทคนิค STAD เป็นต้น โดยวิธีสอนที่ผู้ศึกษาสนใจในการที่จะพัฒนาทักษะและความสามารถในการอ่านจับใจความคือ การใช้เทคนิค KWL-Plus

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2545) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีความคิดของตนได้ ดังที่ผลวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ผลวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค

KWL-Plus แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (รินทรลักษ์ เกลิมธรรมวงษ์, 2557) สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความและความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (เมทินี ปุตุรงค์, 2560) จะเห็นได้ว่าเทคนิค KWL-Plus มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 70
2. นักเรียนที่ผ่านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus มีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษานี้มีพื้นฐานจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่เน้นทักษะภาษา โดยเฉพาะการอ่านที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าข้อมูลที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การอ่านจับใจความถือเป็นทักษะหลักที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทุกแขนง โดยมีนักวิชาการ เช่น สายสุนีย์ สุกุลแก้ว (2534), วาโรณี อุดมธาดา (2537) และสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539) ที่ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่าเป็นกระบวนการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง วิเคราะห์ แปลความหมาย และสรุปประเด็นสำคัญอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีการจัดประเภทการอ่านจับใจความเป็นแบบส่วนรวมและแบบสำคัญ รวมถึงเสนอหลักการ แนวทางการสอน และประโยชน์ต่อผู้เรียนไว้อย่างหลากหลาย (บันลือ พลฤกษ์วัน, 2530; อรุณี วิริยจิตรา, 2543) สำหรับเทคนิค KWL-Plus เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการตั้งประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาประยุกต์ใช้กับความรู้ใหม่ โดยประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ K (รู้มาก่อน), W (อยากรู้), L1 (ได้เรียนรู้), L2 (สร้างแผนภาพความคิด) และ L3 (สรุปเรื่อง) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการอ่าน มีการตั้งคำถาม วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลได้ด้วยตนเอง (Carr & Ogle, 1987; วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547) เทคนิคนี้สอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและกระตุ้นความตระหนักรู้ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (สุวิทย์ มูลคำ & อรทัย มูลคำ, 2545) บริบทของการวิจัยอยู่ในพื้นที่ตำบลบางเขา อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นชุมชนชายฝั่งที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง ส่งผลต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสนับสนุนประสิทธิภาพของการใช้เทคนิคการอ่านและแผนผังความคิดในการพัฒนาทักษะจับใจความ เช่น งานวิจัยของ สุมาลี บุญชู (2560) และ พรวิมล ปานทอง (2560) ที่แสดงให้เห็นว่าการใช้แผนผังความคิดช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่งานวิจัยของ รินทร์ภัส เกลิมธรรมวงษ์ (2557) และ ภัทรนันท์ ศรีอินทร์ (2560) ชี้ว่าการใช้เทคนิค KWL-Plus ช่วยเพิ่มความเข้าใจ เจตคติ และแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนทั้งระดับประถมและมัธยมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ใน 5 ขั้นตอนหลัก ตั้งแต่การกระตุ้นความรู้เดิม การ

ตั้งคำถาม การสังเคราะห์ความรู้ การจัดแผนภาพความคิด ไปจนถึงการสรุปเรื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีระบบ และนำไปสู่การประเมินผลที่ชัดเจนและมีความหมายต่อผู้เรียนในบริบทพื้นที่ศึกษาจริง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในตำบลบางเขา อำเภอนงจิก จังหวัดปัตตานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 67 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในตำบลบางเขา อำเภอนงจิก จังหวัดปัตตานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 67 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ในการศึกษารั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus จำนวน 5 แผน แผนละ 30 นาที รวม 2 ชั่วโมง 30 นาที

2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus มี 2 ตอน จำนวน 7 ข้อ

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus มีขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus จำนวน 5 แผน รวม 2 ชั่วโมง 30 นาที โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงรายละเอียดการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา (นาที)
1	การอ่านจับใจความและการเรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus และการอ่านจับใจความจากนิทาน	30
2	การอ่านจับใจความ จากบทความ	30
3	การอ่านจับใจความ จากสารคดี	30
4	การอ่านจับใจความ จากรอยกรอง	30
5	ทบทวนและสอบหลังเรียน	30

4) เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา

5) ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย

6) เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงและแก้ไขต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ (IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

7) ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

8) ทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2) ศึกษาวิธีการเขียนและสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถ จากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ

3) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความ

4) จัดทำตารางวิเคราะห์เนื้อหา

5) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

6) เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิชา เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของคำถาม ความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์

7) ปรับปรุงและแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิจัย

8) เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของคำถามและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.5 ขึ้นไปเก็บไว้ และปรับปรุงข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ให้มีความถูกต้องและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

9) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านตลาดนัดคลองขุด อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนเรื่องการอ่านจับใจความมาแล้ว จำนวน 10 คน

10) ตรวจคำตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

11) นำผลการสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยตัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.2 – 0.8 และค่าอำนาจจำแนกที่มีค่าระหว่าง 0.2 ถึง 1 จำนวน 20 ข้อ

12) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) คำนวณโดยใช้สูตร KR-20 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

13) นำแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่ได้ไปปรับปรุงตามเกณฑ์แล้ว จำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) ทั้งนี้ข้อสอบที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน แต่สลับข้อ สลับตัวเลือกและกำหนดเวลาในการทำข้อสอบ 30 นาที

5. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (rating scale) จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 การแสดงความคิดเห็นของนักเรียนซึ่งประกอบด้วยประโยคข้อความจำนวน 7 ข้อ พร้อมด้วยมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:107) ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ระดับคะแนน	5
เห็นด้วยมาก	ให้ระดับคะแนน	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ระดับคะแนน	3
เห็นด้วยน้อย	ให้ระดับคะแนน	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ระดับคะแนน	1

3) เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นต่ออาจารย์ที่ปฏิบัติงานวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของข้อคำถาม

4) ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานวิจัย

5) เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้วต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดย

นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในการถาม (IOC) นำผลจากการวิเคราะห์ค่า IOC มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการถาม
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการถาม
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการถาม

6) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เก็บไว้และปรับปรุงข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ให้มีความถูกต้องและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม

7) นำแบบทดสอบความคิดเห็นไปใช้กับนักเรียนโรงเรียนในตำบลบางเขา อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 67 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา ต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

2) ผู้ศึกษานำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาเสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 เพื่อศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3) ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้เวลาในตารางเรียนเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในตำบลบางเขา อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการศึกษาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและเพื่อสรุปการทดลอง ดังนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. การตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความใช้สถิติ ดังนี้

1.1 การหาค่าความยากง่าย (ไพศาล หวังพานิช 2526: 182) คำนวณจากสูตร

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ p = ความยากง่าย
 R = จำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นถูก
 N = จำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นทั้งหมด

1.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (ไพศาล หวังพานิช 2526: 182) คำนวณจากสูตร

$$R = \frac{\frac{H - L}{N}}{2}$$

เมื่อ r = ค่าอำนาจจำแนก
 H = จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 L = จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 N = จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

1.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย โดยใช้สูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน Kuder Richardson Formular 20 (KR -20) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543: 123)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ n = จำนวนข้อ
 P = สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
 q = สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ = $1-p$
 S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

1.4 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบทดสอบที่ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence: IOC) โดยใช้สูตรของโลวินลีสและแฮมเบลตัน (Rowineli and Hambleton, 1977) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2543: 248 - 249) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร IOC} &= \frac{\sum R}{N} \\ \text{เมื่อ IOC} &= \text{ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1} \\ \sum R &= \text{ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ} \\ N &= \text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ} \end{aligned}$$

การพิจารณาค่า IOC จะต้องมีความมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงจะถือว่าวัดได้สอดคล้องกัน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ในการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ใช้ค่า t-test for dependent samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543: 165)

ลักษณะของข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลที่ได้จากการสอบวัดจากกลุ่มทดลองเดียวกัน 2 ครั้ง (test-retest or paired measurement)

$$\begin{aligned} t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\ \text{เมื่อ } D &= \text{ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่} \\ n &= \text{จำนวนคู่} \end{aligned}$$

3. การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามความคิดเห็นใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

คะแนน	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x} \%$	t	p
ก่อนเรียน	67	8.50	1.43	42.50	-10.68	0.00
หลังเรียน	67	17.70	1.49	88.50	4.868	0.00

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 โดยภาพรวมพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ก่อนเรียน ($\bar{x} = 8.50$, S.D. = 1.43, $\bar{x} \% = 42.50$) และหลังเรียน ($\bar{x} = 17.70$, S.D. = 1.49, $\bar{x} \% = 88.50$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

ข้อ	รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ผลการวิเคราะห์	ลำดับที่
1	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.38	0.48	มาก	3
2	ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นในขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้	4.75	0.43	มากที่สุด	1

3	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับ ต่อเนื่องไม่สับสน	4.50	0.71	มากที่สุด	2
4	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดและ ตัดสินใจ	4.13	0.60	มาก	4
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับ เนื้อหา	4.05	0.74	มาก	5
6	รวมด้านจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.46	0.57	มาก	2
7	บรรยากาศการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย	4.63	0.48	มากที่สุด	1
8	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมี ความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน	4.38	0.70	มาก	2
9	รวมด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้	4.40	0.61	มาก	3
10	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ ง่าย	4.75	0.43	มากที่สุด	1
11	การจัดการเรียนรู้ทำให้เกิดทักษะในการ อ่านจับใจความ	4.63	0.48	มากที่สุด	2
12	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสร้าง ความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้	4.50	0.50	มากที่สุด	3
13	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนนำวิธีการ เรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ	4.13	0.60	มาก	5
14	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนพัฒนา ทักษะการคิดที่สูงขึ้น	4.25	0.43	มาก	4
15	รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับในการจัดการ เรียนรู้	4.63	0.47	มากที่สุด	1
	รวมทุกด้าน	4.49	0.54	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.54)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านประโยชน์ที่ได้รับในการจัดการเรียนรู้มากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือด้านจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.57) และด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.61) ตามลำดับ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ 1) ด้านประโยชน์ที่ได้รับในการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.43) รองลงมาได้แก่ การจัดการเรียนรู้ทำให้เกิดทักษะในการอ่านจับใจความมากขึ้น ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.48) และการจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ 2) ด้านจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นในขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้มากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.43) รองลงมาได้แก่ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.60) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.48) และกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.60) ตามลำดับ 3) ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบรรยากาศการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.48) รองลงมาได้แก่ บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.70) และบรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWL-Plus สามารถนำไปสู่การอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. จากการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นการช่วยจัดระบบความคิดต่าง ๆ ให้เป็นขั้นตอนและเชื่อมโยงในแต่ละขั้นช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน เนื่องจากมีกรอบและแนวทางให้นักเรียนฝึกโดยมีครูคอยดูแลการฝึกของนักเรียนและคอยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของภัทรนันท์ ศรีอินทร์ (2560 : 90) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างสร้างสรรค์ได้อีกด้วย โดยมีกรอบในการคิดคือ K – ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้หรือเรื่องที่รู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่กำหนด W – ให้ระบุสิ่งที่อยากรู้ L – ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้แล้ว และ Plus – การทำแผนภาพความคิดและการสรุปใจความสำคัญสอดคล้องกับแนวคิดของ เมทินี ปุตุรงค์ (2560 : 75) ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่าเทคนิค KWL-Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านและทักษะกระบวนการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองโดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจ มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การทำแผนภาพความคิดในขั้น Plus ยังทำให้สามารถมองเห็นภาพรวมโดยการใช้เส้นเชื่อมโยงความคิดหลักไปสู่ความคิดรองหรือความคิดย่อย จึงทำให้เกิดประโยชน์ต่อการอ่านจับใจความ ทำให้ง่ายต่อการหาประเด็นหลัก ประเด็นรอง หรือความคิดหลักและรองจากเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้การสร้างแผนผังความคิดยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับ สุมาลี ชูบุญ (2560 : 27) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้แผนผังความคิดช่วยในการอ่านไว้ว่า แผนผังความคิดช่วยบันทึกข้อมูลอย่างมีโครงสร้างเป็นระบบ สำหรับข้อมูลที่ซับซ้อนการเขียนแผนผังความคิดจะช่วยให้เกิดความจำรวดเร็วมากกว่าการเขียนเป็นคำหรือประโยค ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการที่ให้นักเรียนเรียนรู้ตามกระบวนการคิดจากเทคนิค KWL-Plus ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความจากเรื่องที่อ่านจะช่วยให้ นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ จัดระบบกระบวนการคิด แยกประเด็นหลักและประเด็นรองได้ง่ายขึ้น

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติรายบุคคล ทำให้นักเรียนทุกคนมีอิสระในการคิดและได้แลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน การร่วมอภิปรายร่วมกันระหว่างนักเรียนและครู โดยครูคอยชี้แนะ นักเรียนจึงมีโอกาสดำเนินความคิดเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนและถูกต้อง ครูสามารถตรวจสอบได้ว่านักเรียนสามารถจับใจความจากการอ่านได้มากน้อยเพียงใด และสามารถตรวจสอบได้ว่ายังไม่เข้าใจจุดใด การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเป็นขั้นตอนชัดเจนทำ

ให้นักเรียนรู้สึกว่ากิจกรรมเหล่านั้นทำได้ไม่ยากและเมื่อทำแล้วก็สามารถทำกิจกรรมนั้นได้ดี มีความสุข และเกิดผลตามจุดประสงค์อย่างแท้จริง อีกทั้งการจัดกิจกรรมด้วยขั้นตอน KWL-Plus บ่อยครั้งเป็นขั้นตอนจนเกิดความชำนาญ จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus สามารถจับใจความได้ดีและง่ายขึ้น

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และแบบประเมินความคิดเห็น ได้ทำการหาคุณภาพและตรวจสอบอย่างเป็นขั้นตอน ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะ ทำให้เครื่องมือมีคุณภาพและเชื่อถือได้ เมื่อนำไปใช้ก็สามารถทำกิจกรรมได้อย่างราบรื่นเหมาะสมกับนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.4 สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เช่น นิทาน เรื่องสั้น บทความสารคดีที่เป็นเรื่องจริงที่น่าสนใจ บทร้อยกรองที่มีข้อคิด ซึ่งสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่กำหนดให้อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ บันเทิงคดี สารคดี สารคดีเชิงประวัติ ตำนาน หรืองานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น

2. จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน อาจเป็นเพราะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านควบคู่กับทักษะการคิดในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของตาราง KWL-Plus นักเรียนจึงมีกรอบความคิดที่เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน และยังได้ฝึกตั้งคำถามค้นหาคำตอบด้วยตนเอง นักเรียนจึงมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557 : 73) ที่กล่าวว่าการที่นักเรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายในการอ่านทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านเรื่องเพื่อค้นหาคำตอบในสิ่งที่ตนอยากรู้ นอกจากนี้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยฝึกให้นักเรียนปฏิบัติอย่างเป็นระบบไม่ซับซ้อนทำให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนได้ไม่ยาก มีการถามให้นักเรียนระดมสมองเพื่อค้นหาสิ่งที่เป็นความรู้เดิมแล้วประมวลข้อมูลมาคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่อง ทำให้นักเรียนสนใจที่จะติดตามเรื่องที่อ่านและเกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่จะเรียนใหม่ นอกจากนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ทำให้นักเรียนได้อ่านเนื้อหาที่หลากหลาย มีความสุขกับการได้ทำกิจกรรมที่

หลากหลาย โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้ เช่นสังเกตจากคำพูดของนักเรียนกับเพื่อนและครู สังเกตบุคลิกภายนอกของนักเรียน ซึ่งนักเรียนยิ้มแย้มแจ่มใส ร่าเริงมีชีวิตชีวา ให้ความสนใจในการกิจกรรมตลอดการทำวิจัย มีความสุขกับการทำชิ้นงานของตนเอง อีกทั้งยังร่วมมือในการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จึงมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้เทคนิค KWL-Plus อยู่ในระดับดีดังที่กล่าวมา ซึ่งสอดคล้องกับ พรวิมล ปานทอง (2560 : 72) กล่าวว่าองค์ประกอบด้านพฤติกรรมมีประโยชน์ต่อการประเมินความพึงพอใจเป็นอย่างมาก ซึ่งอาจวัดได้โดยการสังเกตการกระทำของนักเรียน นอกจากนี้การปฏิบัติด้วยตนเองทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม เป็นบรรยากาศที่แปลกใหม่ สนุกสนาน อบอุ่น เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจและเจตคติที่ดีในการเรียน และสอดคล้องกับ ถัดดาวรรณ ศรีสังข์ (2559 : 44) กล่าวว่า การได้เรียนรู้เนื้อหาที่หลากหลายมีข้อคิดทำให้การเรียนรู้มีคุณค่า นักเรียนเห็นความสำคัญทำให้เกิดความพึงพอใจ การจัดกิจกรรมที่เร้าความสนใจทำให้เกิดการยอมรับจากนักเรียน เช่น การชมวิดีโอ คัดรูปภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ คุณภาพของชิ้นงานของนักเรียนเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีความพึงพอใจต่อการเรียน นักเรียนสร้างตาราง KWL และแผนผังความคิดอย่างถูกต้อง เป็นระเบียบ จะแสดงให้เห็นว่านักเรียนให้ความสนใจ ตั้งใจ มุ่งมั่นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

จากผลการศึกษาและการอภิปรายผลดังกล่าวเป็นเหตุผลสำคัญที่สนับสนุนว่าความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus อยู่ในระดับมาก

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ค้นพบข้อสังเกตจากประสบการณ์ตรงจากการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งต่อไปดังนี้มีข้อเสนอแนะในการวิจัยประกอบด้วย 1) ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา 1.1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงควรต้องคำนึงถึงขั้นตอนในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างยิ่ง เพราะต้องจัดให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองของนักเรียน โดยครูต้องคำนึงถึงเนื้อหาที่จะให้

นักเรียนอ่าน ซึ่งต้องมีความน่าสนใจ มีความทันสมัย มีข้อคิดที่สามารถให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริง โดยครูต้องเตรียมตัวให้พร้อมก่อนจัดกิจกรรม ใช้เวลาที่เหมาะสมเพื่อให้แต่ละกิจกรรมสามารถดำเนินไปอย่างราบรื่น เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความได้เต็มความสามารถ 1.2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ เพราะกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนฝึกสร้างระบบความคิดด้วยตนเอง และเสริมแรงกระตุ้นความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน 2) ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ 2.1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงควรต้องคำนึงถึงขั้นตอนในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างยิ่ง เพราะต้องจัดให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองของนักเรียน โดยครูต้องคำนึงถึงเนื้อหาที่จะให้นักเรียนอ่าน ซึ่งต้องมีความน่าสนใจ มีความทันสมัย มีข้อคิดที่สามารถให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริง โดยครูต้องเตรียมตัวให้พร้อมก่อนจัดกิจกรรม ใช้เวลาที่เหมาะสมเพื่อให้แต่ละกิจกรรมสามารถดำเนินไปอย่างราบรื่น เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความได้เต็มความสามารถ 2.2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ เพราะกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนฝึกสร้างระบบความคิดด้วยตนเอง และเสริมแรงกระตุ้นความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 . กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2530). แนวทางการพัฒนาการสอนอ่านเบื้องต้น. วิทยาสาร, 85(2), 29-35.
- พรวิมล ปานทอง. (2560). การพัฒนาการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ใน วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภัทรนันท์ ศรีอินทร์. (2560). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ แบบ KWL Plus. ใน วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- เมทินี ปุตุรงค์. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสามารถในการอ่านจับใจและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โดยใช้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL. ใน ปริญญานิพนธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รินทร์ภัส เณลิธรรมวงษ์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้ เทคนิค KWL Plus. ใน วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วารุณี อุดมธาดา. (2537). ผลของการอ่านโดยผสมผสานกิจกรรมการอ่าน เค.ดับบลิว.แอลกับกิจกรรมการสอนโครงสร้างความเรียงที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ใน วิทยานิพนธ์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus. ใน วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2544). การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์นศึกษาธิการ .
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2564). รายงานผล O-NET ด้วยแผนที่ประเทศไทย. เรียกใช้เมื่อ 12 มีนาคม 2568 จาก <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/3121>.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2557). การจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สายสุณี สุกุลแก้ว. (2534). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุมาลี ชุบุญ. (2560). ผลการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ใน วิทยานิพนธ์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (2555). เหลียวหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- Carr, E. and Ogle Donna. (1987). K-W-L Plus: A Strategies for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading*, 30, 626–631.
- Rovinelli, R.J., & Hambleton, R.K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, (2), 49-60.